

jeg' sagde kun, at det var uønskeligt, at denne Sag kunde komme for, og at Commissionens Beretning fremkom, for at man deraf kunde faae at see, hvorledes Sagen stillede sig for den, hvorved Befolkningen maaskee kunde blive beroliget med Hensyn til Fremtiden. Det var altsaa ikke noget Slags Dabel jeg udtalte, thi jeg erkjender meget godt, at Ministeriet har haft et besværligt Arbeide i den korte Tid, det har været ved Roret. — Jeg er ikke enig med Ministeren i, at det kan være rigtigt at anvende en Amtmand til vidtgaende Arbeider, som i længere Tid maae holde ham borte fra hans Amtmandspost, og den høitærede Minister gjorde netop opmærksom paa, at jeg ikke havde den rette Forestilling om dette Arbeides Omfang. Er det et saa omfattende Arbeide, kan Amtmanden umuligt baade udføre sine Embedspligter og tillige et Arbeide som det nærværende. Det forekommer mig derfor, at man, naar man vil give et Honorar, som dog maa være nogenlunde rimeligt, da der foruden Diæter er en Godtgjørelse for alle de med Bestillingen følgende Udgifter, hellere maa antage en anden Mand til dette Arbeide og lade Amtmanden blive paa sin Post. Dernæst er jeg ogsaa af den Mening, at saa høitstaaende Mænd som en Amtmand og den anden Mand, jeg nævnte, nemlig en Departementsdirecteur, maae kunne udføre et saadant Arbeide for den Løn, de høre af Staten; thi de kunne dog ikke udføre det Arbeide, hvorfor de lønnes af Staten, til samme Tid som dette extraordinaire Arbeide, men deres Tid er kun een, og de kunne dog ikke forlange at faae den betalt 2 Gange. Det forekommer mig derfor, at man fra flere Sider kan være misfornøiet med, at der tildeles Honorar til saa høitstaaende og saa høitlønnede Embedsmænd for Udførelsen af extraordinaire Forretninger.

Til den høitærede Cultusminister skal jeg bemærke, at det, da jeg omtalte den Beretning, der findes i „Berlingske Tidende“ angaaende hans Svar til den Deputation fra Sorauer-Samfundet, ikke var min Mening ordret at gjengive, hvad han havde sagt, men jeg henviste til det Nummer af „Berlingske Tidende“, hvori det Hele findes gjengivet, og Enhver kan da selv see det efter. Den høitærede Minister har

nu, saavidt jeg forstod ham, vedfjenbt sig at have udtalt, hvad der er anført. Hvad jeg har beklaget er, at Ministeren af de Andragender, hvori der udtales Dabel over den Maade, hvorpaa den lovgivende Myndighed har behandlet Sorø Academi, har taget Anledning til at nedsætte en Commission. Det forekommer mig, at de Udtalelser, der ere fremkomne her i Thinget, ligesaa godt kunde have foranlediget et saadant Skridt, hvis det skulde gøres, som det, at nogle private Mænd henvende sig til Ministeren, og det forekommer mig virkelig at være fornærmeligt imod Repræsentationen, at der bliver gjort slige gennemgribende Skridt i Anledning af badlende Udtalelser om Repræsentationens Fremgangsmaade med Hensyn til et Institut, der ligger under den. Det var dette, som ikke forekom mig heldigt. Iøvrigt har jeg jeg ikke sagt, at den høitærede Minister derved var kommen i nogen Modsigelse med, hvad han her havde sagt; jeg erindrer vel, at han her har udtalt sig i samme Retning, men var han i Tvivl, forekommer det mig, at han kunde have gjort det Skridt, han nu har gjort i Anledning af, hvad her er fremhævet, og at han ikke behøvede at vente, til en Opfordring i saa Henseende fremkom fra private Mænd, som ikke have Ret til at criticere, hvad her skeer, paa den Maade, at det kunde foranledige Regjeringen til at tage saa gennemgribende Forholdsregler, som ere rettede imod Repræsentationen.

Thorab: Det kan ikke Andet end glæde mig at have hørt den Udtalelse af den høitærede Indenrigsminister, at det virkelig var hans Alvor at forhandle med os om den foreliggende Finantslov, saameget mere som det for mig, før jeg kom til dette Møde, stod som tvivlsomt, hvorvidt Regjeringen havde en saadan alvorlig Hensigt, og dette blev bestryket ved, at det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) fandt sig foranlediget til at fremsætte en Sigtelse i den Retning imod Regjeringens Hensigter. Jeg troer imidlertid, at Regjeringen ikke selv er uden Skyld i, at der har kunnet finde en Misforstaaelse Sted i den Henseende, idet der i det kongelige Budskab, hvormed Nigsdagen blev